Posudek diplomové práce Magdalény Smějsíkové *Prozaická tvorba Anny Blažíčkové*

Ve své diplomové práci se diplomantka soustředila na rozbor prozaického díla Anny Blažíčkové, věnovaného dospělým čtenářů, tedy na knihy *Čekání v zástupu*, *Psí víno* a *Teď něco ze života*. Uvedené tituly vnímá z perspektivy jednoho celku, což ji umožňuje uplatnit poměrně rozvinutou a přitom soustředěnou perspektivu pro sledování kategorií, jako jsou vypravěč, postavy, prostor a čas. Na základě analýzy těchto kategorií a díky permanentně udržované komparativní metodice přístupu diplomantka zdařile ukazuje na jedinečnost a svébytnou srostlost těchto próz, které se dosud nesetkaly s takto rozvinutou analýzou.

Diplomantka dílo Anny Blažíčkové sleduje v perspektivě doby, kdy reálně a doložitelně vznikalo, ne jak bylo vydáváno. Registruje tak určitou množinu témat a postupů, které jí charakterizují klíčová jádra Blažíčkové vyprávěcích postupů. V jejich proměnách a průstupech pak diplomatka rekonstruuje svébytný autorčin prozaický svět, pestrý co do žánrů a experimentujících postupů, soustředěný co do kladení stále týchž základních existenciálních otázek.

Napříč jmenovanými prozaickými díly se diplomantka zabývá využitím různorodých poměn vypravěče a vyprávěcích postupů; detekuje přitom pozoruhodnou relaci mezi klasickými ich a er-formovými vypravěči, která ovšem ústí do specifické podoby „narativní uzavřenosti“ Blažíčkové próz – jednoho z klíčových rámců silné sebereflektivnosti Blažíčkové vypravěčského umění. Klíčové místo v diplomantčiných úvahách hraje i funkce kompozice próz, u níž se všímá mnohdy silné vůle k experimentu a chuti realizovat netradiční vyprávěcí i kompoziční postupy, jež však paradoxně zvýrazňují silně niterný, až intimně založený ráz autorčiny vyprávěcí perspektivy. Při analýze postav je pro diplomatku klíčová opozice „blízcí“ a „cizí“, která prozaičce dává možnost proměňovat náhled na své postavy, zaostřovat/rozostřovat optiku pohledu na své literární hrdiny, jejichž předobrazy jsou často

reálně žijící lidé. Klíčovou pozornost pak diplomantka věnuje kategoriím času a prostoru; relevantně uvažuje o vztahu uspořádání těchto kategorií co do kvality frekvence, cykličnosti, trvání. Věnuje se rovněž funkci „známých“, „cizích“ „divných“ míst. I v těchto analýzách diplomantka směřuje k formulaci jedinečného uměleckého postupu, který u Anny Blažíčkové objevila, který ji zjevně fascinuje a kolem kterého soustředěně krouží v rámci svých strukturovaných úvah – tedy efektu nastínit, přiblížit, oddálit, znejistit nebo naopak trvale si přiblížit, nechat takřka organicky prorůstat určité životní okamžiky, situace, postavy, a umělecky tím sugerovat jejich unikavost, ale také snahu o jejich trvalé zpřítomňování. Jejich prostřednictvím prozaička doslova skládá vzácně ujednocenou mozaiku života.

Na závěr nutno konstatovat, že diplomantka pracovala po celou dobu přípravy práce samostatně. Případná doporučení kriticky zvažovala a tvůrčím způsobem uplatňovala v práci. Diplomová práce představuje metodicky poučenou, soustředěně napsanou a osobnostně vyzrálou analytickou sondu do zvoleného prozaického díla.

Práci Magdalény Smějsíkové *Prozaická tvorba Anny Blažíčkové* proto doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikaci **„výborně“**.

28. 9. 2018

Doc. PhDr. Jan Wiendl, Ph.D.